

EMPORDÀ FEDERAL

Preus de suscripció

Figueres 4 pta. trimestre.
Fora. dies 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

Any VII

Figueres 11 d' Agost de 1917.

Núm. 338.

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

SASTRERIA I NOVETATS PER A HOME
GRAN BAZAR DE ROBA FETA

ESPECIALITAT EN TRÀJOS SPORT

ELS MES IMPORTANTS DE LA COMARCA

PREU FIXE

MODERNA FARMACIA

CUSÍ

PA I PASTES DE GLUTEN PER
A DIABETICS, PERSONES GRA-
SSES I MALALTS DELICATS DE

PAHIDÓ

AL MARGE DE L'EMPRÉSTIT

I

Dos Concellers de la Ciutat, els Srs. Cusi i Pichot, han desplegat, en mitj de la plaça pública, una bandera; i en el seu entorn, hi demanen tots aquells homes que per damunt de tot, senten l'amor a Figueres. La seva obra, la seva aspiració, es promouer una corrent d'entusiasme en bé i en

profit de la Ciutat. Per a lograr-ho proposen una sol·lució: l'Empréstit. Per arribar-hi demanen el concurs de tots els figuerencs.

Amb el dessitg d'esser útil a la Ciutat, respon a la seva crida. Bones o dolentes, en aquests articles apareixerán idees, que si són desacertades, espera obtindrán del llegidor, la benevolència de que pot fer-se acreedor, qui no comet altre delicte que sentir-se ministerial de Figueres.

No repetiré tot çò que la Ciutat necessita i li manca. Es tasca planera la de fer l'inventari de lo que podrà fer-se amb un Empréstit. Ho saben els senyors Cusi i Pichot, i ho sab tota la Ciutat. En aquest punt estém tots d'accord. Pot fer Figueres un empréstit? Es aquesta l'hora oportuna? Com es garantitza? Son aquestes les tres fonamentals preguntes que cal respondre.

Sentem el nostre punt d'obrir; i es: *Figueres pot fer un empréstit sense posar cap impost que gravi al obrer, sense gravar les primeres matreries, ni el comerç, ni l'industria i diem més, que l'alsa actual de preus, pot facilitar sol·lucions que segurament en temps normals haurian sigut impossibles.*

D'exemples d'empréstits fets actualment, ne tenim un de fet l'any passat. L'Ajuntament d'Albacete, va emetre un de 1.600.000 pessetes que va esser cobert amb eccés. En el follet explicatiu de l'organització de l'empréstit, i editat per l'Ajuntament d'Albacete en la pàgina 11 diu: «entendiendo que las operaciones emanadas del empréstito no debían gravar nunca el Presupuesto ordinario, antes bien reforzarlo...»

Altre exemple, el tenim a Catalunya. En el present any, l'Ajuntament de Lleida ha acordat un empréstit de pessetes 2.500.000 havent emés 1.000.000 de pessetes, emitint les restants, a mida que's vagin realitzant les obres. Els dos empréstits, el tipus d'emissió ha sigut el 6 p.%. Amortitzant respectivament desde 'ls anys 1919 i 1920.

Per a fer-se càrrec de com estava l'administració municipal d'Albacete, copio de l'esmentat follet pàgina 8: «El pago de los haberes del personal del Ayuntamiento estaba abandonado, sin organización, sin régimen de equidad; no se hacia por medio de nóminas, sino individualmente, y asi resultaba que a unos empleados se les debia cinco o seis meses de sus sueldos, mientras que otros no habian cobrado desde hacia dieciseis o diez y siete meses cantidad alguna». Malgrat aquests antecedents, uns quants anys d'administració acertada, permeten la construcció de les clavegueres de la Ciutat; la creació d'un Parc; el servei de bombers contra incendis; el Laboratori químic i finalment per a noves obres es realitza l'Empréstit l'any passat.

Vegis a continuació l'estat demostratiu de la liquidació dels pressupostos municipals de l'Ajuntament de Lleida en el darrer quinqueni:

Any	Quantia del Pressupost	Súperavit	Déficit
		Import en el darrer any	Import en el darrer any
1911	520.179'13	57.964'71	
1912	568.690'56	22.789'98	
1913	528.288'13	111.749'06	
1914	688.204'53	46.245'18	
1915	732.144'45	454.06	
		158.448'30	80.754'60

RESUM . Importen els superavits . . . . . 158.448'30
Importen els déficits . . . . . 80.754'60

Saldo a favor . . . . . 77.683'70

i finalment, a continuació va un estat demostratiu de la situació econòmica del nostre Ajuntament en l'últim quinqueni: (1)

Total del càrrec	Pagos totals en cad. any.	Existència a fi d'any.	Pendent de cobro	Pendent de pago
ANY 1912.				
325.669'87	309.343'31	16.326'56	7.578'86	5.374'44
ANY 1913.				
322.389'22	315.464'85	6.924'37	10.498'34	568'55
ANY 1914.				
318.268'43	298.570'20	19.698'23	10.570'62	4.009'16
ANY 1915.				
342.803'45	318.325'20	24.478'25	13.160'73	3.171'32
ANY 1916.				
344.052'00	430.184'61	13.867'39	36.536'04	18.992'30

No he publicat l'estat d'Albacete perque abans de l'Empréstit acusà deficit tots els anys.

(1) Segons dades del Contador Municipal En Claudi Diaz.

De les dades que acabem de donar, les de l'Ajuntament de Figueres, son en el meu modest entendrer, les que poden aferir més garantia per a una operació de crèdit.

Els superàvits de l'Ajuntament de Lleida, cal fer constar que coincideixen amb les obres de la «Canadiense» i que es pot dir que segueixen la sort d'aquesta poderosa empresa. En canvi, la liquidació dels nostres pressupostos, té una major estabilitat i permanència en el superàvit i s'ha desenrotllat amb la normalitat de la Ciutat. Ademés el nostre Ajuntament està al corrent amb les altres Corporacions oficials i es la primera vegada que recurrirà a una operació de crèdit important.

Tota la vida municipal de Figueres, durant molts anys ha estat subjecta a una sola idealitat: «estalviar per a no deurer». I l'estalvi ha sigut tant grós, que tots els serveis municipals han patit aquesta anèmia econòmica que respiren els carrers de la Ciutat.

¿Qué cal fer? En el meu entendrer, cal anar a la municipalització dels serveis públics, lo que permetrà demostrar la nostra afirmació, de que segons com s'organitzi l'empréstit, l'inmensa majoria dels ciutadans no hauran de pagar ni un céntim més de lo que avui paguen i que l'alça de preus no pot esser un obstacle per a la seva realització. Pero abans, parlem de la municipalització i les seves formes, de lo qu'ens en ocuparem en el proper article.

JORDI FIGUERES.

A l'entorn de l'Alcaldia de R. O.

Homenatje al Alcalde popular.

Com ja anunciarem en el darrer nombre, diumenge prop passat tingué lloc, en la Fonda del Comerc, un sopar-homenatje al que, fins a la vergonyosa gesta de nomenar de R. O. al inflat Sr. Moragas Simón, fou, a satisfacció de tota la Figueres sensata i imparcial, President del nostre Ajuntament.

El gran saló de la Fonda estava totalment ocupat per els nombrosos figuerencs autonomistes, que alhora que demostraren l'afecte envers el Sr. Pujolá, distituït de R. O., volgueren palesar els arrelats sentiments de ciutadanía que hostetgen.

A l'hora dels *brindis*, oferí l'homenatje, en nom de la Comissió Organitzadora, en breus paraules, el Sr. Ramis, expressant el desig de que sigui, alhora que un desagraví al primer Magistrat de Figueres, atropellat per un Govern corruptor, una renovació de ferms propositos d'avançar esforços per a fer impossibles les Alcaldies de R. O.

El Sr. Burgas, en nom de la Majoria Consistorial, digué que l'Ajuntament que a fi d'anys acabarà sa tasca, l'ha fet molt profitosa, i que li priva de remarcar-la el fer d'haver-hi sigut col·laborador. Glosà la part molt eficaç que hi ha tingut el Sr. Pujolá, especialment en el ram de beneficència, lo que ferà que l'agraiment dels menesterosos, que sempre han trobat a punt la mà del nostre Alcalde Popular, li teixiran una garlanda de flors inmarcesibles.

El Sr. Carreras (Martí), en nom de les Junes de l'Unió Federal, manifestà la seva completa adhesió a l'iniciativa de l'Homenatje, cosa de que ja eren garantia el seu afecte per l'amic, que havia sigut víctima d'un atropell i les idees autonomistes que sempre ha professat.

El Sr. Puig Pujades, en nom d'EMPORDÀ FEDERAL, s'associà també a l'homenatje, glosant les virtuts cíviques del Sr. Pujolá, la seva energia cordial i honrada a tota prova.

El Sr. Jordà, qui fou rebut amb un entusiasta aplaudiment, saluda en l'homenatjat al veritable Alcalde de Figueres, prometent que en el dia, tal volta molt proper, en que lo caduc caigui i lo podrà vagi a l'abí, contribuirà amb son vot a retornar al Sr. Pujolá la representació de Figueres que li ha sigut arrebassada.

El Sr. Capdevila, en nom de la Joventut, s'associà a totes les anteriors manifestacions, oferint el concurs d'aquella Entitat, per a lo que sigui necessari.

La concurrencia aplaudí sorollosament

a tots els qui parlaren, i, al alçar-se el Sr. Pujolá, li tributà una ovació que durà llarga estona.

El Sr. Pujolá agrai l'homenatje que se li tributava, no per la persona, sino per el càreg que, per la confiança de les majories del Ajuntament, havia desempenyat durant 3 anys i mitj.

Digué que l'acte que s'estava celebrant podia esser el començament d'una nova política en la qual per damunt de les capelletes i grups partidistes, es fes una conjunció autonomista, per a impedir que d'ara endavant el govern pugui tenir en el municipi un home disposat a acceptar l'Alcaldia de reial orde.

¡Qué ho diguin al Sr. Moragas!

El Govern no troba ningú que vulgui carregar amb l'Alcaldia de Barcelona.

S'han fet indicacions al Comte de Tordera de Montgrí, Gonzalez Vilat, Zaldivar, Bartrina, Sanllehi, Girona, Subirats, Llistachs, Muxineres, Carlos Martí, Llavaneres....

Il·lant senzill com ho tindria de resoldre aqueix compromís!

El Sr. Moragas se sacrificaria. I ell content, i nosaltres també....

Un fill il·lustre de Navata tant pod arribar a l'Alcaldia de Figueres com a la de Barcelona.

Extranyesa general.

Els forasters que visiten Figueres—molt nombrosos en aquesta temporada—no s'en saben avenir de que tingüem Alcaldes de R. O., i, sobre tot, de que hi hagi gent que's nomena republicana, que l'apuntali.

I mes s'en extranyen quan s'enteren de que l'nomenament de R. O. ha vingut després de 18 anys d'Alcaldia Popular, i que ha recaigut en favor de un senyor que, quan deixà d'esser Alcalde, en l'any 1897, va haver d'esser requerit mes d'una vegada per a que ingressés determinades quantitats, que retenia en la Caixa Municipal; i que l'senyor Pascal, que avui li fa d'escolà major, el combaté fins a un extrem molt intim.

Gratant, gratant... podser en el fons trobaríem el vil metal.

Tornem-hi amb el plebiscit.

En la sessió de l'Ajuntament de la anterior setmana, va sortir una vegada mes, com a mirall per a enlluernar a n'els que no sapiguessin avenir-se de la vergonyosa gesta dels regidors Pascal, López, Teixidor, (E.) i Teixidor (J.) l'assumpte dels consums i el Plebiscit.

Des de aquestes columnes, ja ho hem dit moltes vegades, i ho repetirem una mes.

El Plebiscit va esser respectat per l'Ajuntament i la Junta Municipal.

Els nostres regidors varen votar, sense estar-hi conformes, el pressupost de substitució que va confeccionar la Comissió Extra-Consistorial formada per els senyors Moragas, Pascal, López (Alejandro), Vives, Surribas, Lloveras i Rius.

Va esser en el Govern Civil, ahont, devant els recursos presentats per veins, i mercès a influencies, entre altres, del cació Cusi, va encallar-se el pressupost.

Cap conceller de l'Unió Federal, ni el senyor Inglés, diputat provincial, ni el senyor Salvatella, que ho era en Corts, influeixen per a res en destorbar la substitució.

Els culpables son els que feren expressament, un pressupost dolent per la por que 'ls feia implantar la substitució.

I el que no 'ns vulgi creure a nosaltres, que segueixi escoltant a n'els que 'ls fan servir d'escambell.

¿Qui t'ha pintat que no t'coneix?

Sembla que un dels que mes fort ha censurat a n'el regidor Sr. Jordà, per les seves nobles manifestacions amb motiu del nomenament d'Alcalde de R. O. ha sigut el Kimarro Cusi.

Como cambian los tiempos, Venerando!

¿No era ahir que'l Kimarro, encaixat que algú arrufi el nas, subvençio-nava esplendidament un setmanari na-cionalista figuerenc, que morí molt jove a mans de la Llei de Jurisdiccions?

Totes les estridencias que a Ca-la Ciutat engega el fill del Pastor Protestant, van dirigides a uns babaus de Londres, i traduïdes al castellà signifiquen invariable-ment: «Manden fondos».

L'AFRONT

¡Quan mes un hi pensa, mes gros ho troba això de que s'hagi nomenat alcalde de R. O. per a Figueres!

Que nosaltres sapiguem no hi ha cap altre cas parió a n'el nostre. A moltes altres ciutats s'han nomenat alcaldes de R. O., perque una dimissió del qui ostentava igual càrec, va produir la vacant. I, encare que'l mes elemental deure de decencia política, i fins d'instint de conservació, aconsellava que's respectés la voluntat popular, hi ha alguna excusa per a ferne cas omis.

Pro a Figueres el cas es molt diferent. Aquí fa ja 18 anys que no havia presidit l'Ajuntament cap monàrquic, ja perqué no hi havia a qui entregar la vara, ja perqué 'ls homes del Govern estimaven prudent no fer abús del poder.

Era el mateix Govern Dato, amb el mateix Branda en el Ministeri de la Governació, quan, en l'any 1914 va deixar-se al nostre Ajuntament en llibertat per a elegir-se l'Alcalde.

¿Que ha passat per a que s'hagin re-cificat els procediments del Govern en aqueix respecte?

¿Quina força ha impulsat al Govern a donar l'Alcaldia de Figueres a un home que, encare que's nomena *datista*, no representa a cap força d'aquest color—com no siguin als dos boscos úniques forces vives que l'segueixen—i fou elegit per republicans entabanats per quatre negociantss sense escrupols?

El nomenament del Sr. Moragas es un síntoma dels proposits autonomistes del nostre paternal Govern. Ell ha constituit com un avenç de contesta a les conclusions de l'Assamblea de Barcelona i al general sentir de la gent espanyola àvida de renovació.

D'un Govern, que ha tingut la gosa-

dia de imposar Alcalde de R. O. a Figueres no s'en pot esperar res.

* * *
Pro no'n te tota la culpa el Govern del afront fet a Figueres.

Tanta com ell ne tenen els republicans dolents que, amb la seva actitud escandalosament vergonyosa, l'han fet possible.

Tenim la seguretat de que 'l senyor Moragas, que, quau, anant de casera, matava 'l goc, també sopava, no haguera acceptat el nomenament d'Alcalde de R. O., de no comptar amb l'ajuda incondicional dels senyors Pascal, López, Teixidor (E.) i Teixidor (J.).

Aqueixa gent son mes culpables que ningú. Han descendit tant baix, que ja ni amb uns *molls* podrà recullir-se-los.

Del Govern tot lo dolent se'n podia esperar. D'uns homes que sempre s'han dit republicans, no hi havia dret a creuren tanta baixesa.

Val mes que s'apleguin d'un cop i formen un «Centro Idóneo» presidit per en Moragas, posant de Secretari al Niño Vila.

Nosaltres no som pas així. La rencunya no s'fa deixar de banda les nostres arrelades conviccions republicanes.

Malgrat haver rebut agravis darrera agravi de aqueixos republicans de *doble*, hem estat sempre disposats a col·laborar en qualque tasca profitosa per al ideal comú.

Entre altres coses que podriem dir, citarém el cas de les eleccions municipals de l'any 1915. Es presentaven, per el districte 4.^{rt} el senyor Sala, per la Unió Federal; el Sr. Isern, per els republicans del carrer den Lasauca, i el senyor Jordà, independent.

Nosaltres, després d'haver assegurat l'elecció den Sala, oferirem vots a la comissió electoral del carrer den Lasauca, a favor del senyor Isern. I el senyor Isern vingué al Centre del carrer de la Presó a portar candidatures, i se l'hi van donar un bon nombre de vots, que d'haver-hi hagut lleialtat per part dels que patrocinaven la seva candidatura, podien decidir la victoria.

L'afront s'ha consumat. I, devant la falta de cohesió entre 'ls elements que devien impedir-lo, no s'podia fer altra cosa que protestarne, com s'ha fet. Tota altra acció haguera sigut, podser, preludi d'altre classe de lluita entre conciudadans. I no hi ha necessitat d'arribar-hi.

La Llei ens dona un arma per a defensar-nos de futures escomeses dels Guberns d'Espanya. Dintre de tres mesos se celebraran eleccions municipals, i si d'any surten de l'Ajuntament els regidors monàrquics.

Cal, doncs, que s'apleguin totes les forces veritablement republicanes i autonomistes per a fer impossible el triomf de cap candidat que no s'compromet a no acceptar càrrecs que no siguin producte de la voluntat del poble.

En l'any 1897, D. Joan Moragas Simón, també alcalde impopular de Figueres, hagué d'esser requeirit seriament per a que ingressés a la caixa communal uns centenars de pessetes que retenia indegudament.

De Port-Bou

Unas horas en Figueres.—Los tontos de Coria.

De labios que nunca mienten y que en todos los terrenos responden siempre de cuanto dicen, he oido palabras tan persuasivas, que han llevado á mi ánimo la convicción firmísima de que los concejales de Figueras Sres. Pascal y Lopez; son dos muñecos arlequinescos de la política intrigante que se de-

sarrolla entre los republicanos de la ca. Lasauca,

Eses dos ediles por sorpresa, que en catalán, les llamariamos *neulas*, son dos perfectos *cabollos*, dignos del *grupito de ilusos* que al parecer capitanean; y digo al parecer, porque en la Sesión municipal celebrada en aquella Ciudad el dia 2 del actnal, así lo demostraron aplaudiendo las *tonterías charlatanas* de sus *caudillos*, siseando al propio tiempo los razonamientos contundentes de los concejales de la mayoría, llegando hasta el extremo de tomar el Consistorio por una cuadra, y dar coces.

Del Sr. Moragas, ese *Alcalde relámpago*, a mí que hace 25 años que lo conozco, nada pudo sorprenderme, de cuanto me dijo mi comunicante; poco me pareció para lo mucho de que es capaz aquél *pájaro*; es de mucho cuidado: díganlo por mí los vecinos de Figueras, los que cual hoy tuvieron la desgracia de soportarlo como Alcalde.

Su administración y arbitrariedades cometidas, garantizan su personalidad y actuación presente y futura; así se comprende que al manifestar el Alcalde popular Sr. Pujolá, las miles de pesetas que había entregado al de R. O. una voz del público exclamase con profundo dolor. *Ja les planyol!*

No obstante, todo tiene su compensación. El Sr. Moragas cuando está en peligro, sabe dar á su rostro la mansedumbre de un borrego e implorar compungido el auxilio de todos, pero cuando aquel desaparece, ¡oh! entonces, aquella hipócrita bondad, se muestra tal cual es el cacique, rencoroso, vengativo y despota. Yo lo comparo con aquel caminante ateo que tuvo necesidad de vadear un caudioso río por una mala palanca, y una vez en el centro, temeroso de caer al fondo con fervoroso acento exclamaba: *Dios es bueno, pero el Demonio tampoco es malo*, y cuando seguro en tierra firme, mirando hacia el espacio dijo con energía: *ahora me... en los dos*. La palanca por la cual hoy pasa el Alcalde del Sr. Dato, debe romperla Figueras, si no quiere más tarde ser víctima de ese hombre.

A frescura, nadie lo gana. Véase, abrumado por los mazazos que le propinó el Sr. Jordá en la Sesión al poner de manifiesto lo anti-autonomista que es aquel reaccionario, que osa ocupar el sillón presidencial contra la voluntad soberana de la Ciudad que lo alberga, se le ocurrió un gran recurso, causando la hilaridad del público que llenaba el salón de actos; hasta los imbéciles que coreaban las gansadas de los ayudantes del monterilla, *López y Pascal*, no pudieran por menos de exclamar: *cagada*. Textual: «No dán Vds. con el recurso? Pues ténganse firmes, por que el tal se las trae. Deploro las frases injustas que me dirige el Sr. Jordá; yo no soy lo que dice, ni voy contra el sentir de Cataluña reflejado en la asamblea de diputados y senadores, por que ella se celebró el dia 19, y yo fui nombrado Alcalde el dia 18». ¿Que tal? Ahora pensarán Vds. ¿Pero ese tío se creará que trata con chinos? Nos señores, no; ese individuo es un vivales de aquellos que dicen *dame pan, y dime tonto*.

I digo yo; aún suponiendo que la fosforera del Sr. Moragas, *madera sin labrar*, no se diese cuenta del objetivo de la asamblea un dia antes de celebrarse, ¡no lo vió claro un dia después? Por que no deja la vara cual otros Alcaldes con dignidad, amantes de Cataluña? No se avergüenza de ejercer un cargo contra la voluntad del pueblo, aun que lo alienten sus dos satélites Lopez-Pascal? La dignidad de Alcalde y de hombre, no le dice que no puede continuar presidiendo? Es que la tiene de tejido de goma elástica? Y esos fueros Luisito y Pascal ayudantes del Alcalde de R. O. ¿No se dán cuenta de que se les vé la oreja? Después de lamer aquella casaca ministerial, prometer el apoyo incondicional y alborazarse de su nombramiento, ¡se atrevían aún atitularse radical y federal?

Ellos tendrán la barra (por que tienen mucha) de continuar así llamándose, pero los que siguen á esos *vivos*, que aguardan para excomulgarlos por farsantes?

En honor á la sinceridad de algunos de los del Centro de la calle de Lasauca, yo creo que lo harán, si no lo han hecho ya, de lo contrario, creeré y con razón, que tan falsos son ellos como sus CAUDILLOS.

KARENIN.

NOTA.—Las barrabasadas que dijeron Pascal y Lopez respecto á los consumos, espejuelo para cazar *incautos* y el discurso brillante del Sr. Pujolá dando cuenta de su gestión administrativa no los reseño, por haberlo hecho ya los periódicos de esa localidad.

A 7—8—917.

EN VENTA.—La casa con patio anexo, calle de Vilafant núm. 35, esquina a la de San Vicente, propia para habitaciones y almacenes, puesto que mide en conjunto 323 metros cuadrados. Informará el Procurador Jou.

Molt Sr.
dia 21 del pas.
tor de *Libertad*.
nes raons no ha s.
tinc interès en que es
gut es per lo que espero a
tinga a bé insertar-la en el
genta.

Amb mercés a l' avénç n' es de v.

JOSEP SOLER I GRAU.

Sr. Director de *Libertad*.

Ciutat.

Molt Sr. meu: En el darrer nombre del periòdic de la seva direcció, hi aparegué una invectiva encapçalada amb el nom d' «Enhorabona» que constitueix una calumnia envers persona de tota la meva estima, com n'es el Sr. Ramis.

Aquest senyor fou, contra lo que assevera l' incògnit de la diatriba, qui m' inclina a l'estudi, i si soc el qui soc i tingui «la fortuna de salir licenciado», no es deu solsament «a mi talento y disposición al estudio», sino també «a lo que pudo enseñarme el Sr. Ramis» que no sigue únicament la completa instrucció primaria, sino el bon ús de marpa i el desprecí que 's deu sentir per gent que, com el no firmat del solt disamatori, tenen com a únic objectiu rebaixar a persones d' una dignitat com 'no tendrá jamai el que no s' atreví a estampar el seu nom al peu de tan ridicol article.

JOSEP SOLER I GRAU.

GRAN BAR PARISIEN DE FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, devant la Rambla

Aperitifs-Refrescos
Café i Licors de les mellors marques

Sessió del Ajuntament
del dia 9 d' Agost de 1917.

Presideix el Sr. Moragas i assisteixen els concellers senyors Burgas, Pujolá, Ventura, Vidal, López, Pascal, Teixidor (J.), Gratacós, Canadell, Jordá, Sala, Bonaterra i Pichot.

S' aprova l' acta i quedar enterats d' un escrit del President de la Assemblea de Parlamentaris, en el que 's manifesta haver vist amb satisfacció l' actitud de aquest Ajuntament amb motiu de dita Assamblea i dels seus acords.

Amb unes aclaracions dels senyors Pascal i Pujolá s'acorda que'l Sr. Papell quedí encarregat dels treballs extraordinaris que interessa el Sr. Arquitecte Municipal, indispensables per a poguer aixecar el plànom de la ciutat i sos aixamplis.

Se dona compte i queda aprovat l' expedient de contaduría confeccionat per a liquidar deutes amb l'Estat, amb arreglo a una disposició del ex-ministre senyor Alba, que volia fer felicis als Ajuntaments. Pel resum, ens enterem de que nostre Ajuntament no deu ni un céntim al padastre Estat, i en canvi accredita, pels diferents conceptes de confecció de padró de cédules i recàrreg municipal sobre cédules, industrial i carruatges de luxe, de variis anys, la suma de 5,638·20 pessetes. D'aquí a que's cobrin ja haurá plougot.

Se disposa que 'ls comptes municipals de 1916, quedin exposats al públic per quince dies en la Secretaría.

El President dona lectura al balans de Caixa de fi de juliol i es com segueix:

Existencia en Caixa a fi de juliol 1917:
Fondos municipals. . . . . 10,172·54
» carcelaris . . . . . 6·24

10,178·78

Crèdits pendents de cobro. . . . . 25,812·45

Obligacions pendents de pago

i crèdits reconeguts . . . . . 5,233·38

Esplica el Sr. Moragas que aqueix estat de la caixa es degut a que l' últim dia del mes va donar-se com a ingressada la quantitat corresponent a la 3.ª decena de consums (i altres corresponents a tot el més, afegim nosaltres), i amb això vol donar per esclarir el duple que

ta.
ha e.
any i q
mesos ha
de nostra ci.
com es natur.
torni a ocupar-se
els senyors Pichot i
convenient, i posada a
jada la petició, quedant
l'emplaçament al cap-de-va
bla per 10 vots contra 4.

S' autoritza a l' Alcalde per a
nar 2 escriptos temporers i per a
tractar amb al Sr. Pou el suministre
grava per camins vehinals al preu de
4·40 pessetes metre cúbic. El Sr. Pascal
que altres vegades la trobava cara a
3·75 pessetes, no diu res.

Es concedeix un mes de llicència al
Administrador de Consúms, i el record
de costüm al Chor «Artística Farnense»
que vindrà el 18 d' aquest mes.

El Sr. Pascal, volgurent culpar a la
majoria, posa en falç a n'el seu company
de minoria de R. O. senyor Teixidor (J.)
que ha tingut entretingut lo del assaig
d'adoquinat del carrer de Eras d' En
Vila.

El mateix senyor demana que se su-
bastin les herbes del Parc, per a lo que
se faculta a l' Alcalde.

Després l' emprén el Sr. Pascal contra
alguns empleiats que, en les sessions,
quan ell perora, riuen o rondinen, i ell
vol esser respectat i escoltat. El senyor
Moragas amb veu groixuda i campa-
nut, diu que no ho tolerarà i que castig-
rá severament als culpables.

A proposta del Sr. Pujolá, s'acorda,
per 10 vots contra els 4 de la minoria de
R. O., que les sessions se celebren de
1.ª convocatoria els dimecres, i de 2.ª,
els divendres, a les 9.

El Sr. López, amb to impertinent, pre-
gunta al Sr. Jordá perque no dona compet-
e de son viatge a Barcelona, en represen-
tació del Ajuntament. L' aludit contesta
que ja ho hauria fet i que'l molt enra-
har dels altres l' havia fet distreurer. Es-
plica la gestió que poden haver vist pels
periòdics i com siga que al parlar de que
uns senyors Representants de Reus no
volgueren anar al costat del seu Alcalde
de R. O. i que 'ls de Girona portaven es-
passí, el Sr. López se destrempa i se
posa a defensar al Alcalde Moragas, i el
Sr. Pascal que fa sempre d'indispensable,
diu un parell d'indiscencies que pro-
voquen les protestes d'algunys senyors de
la majoria i donen ocasió a que el se-
nyor Alcalde de R. O. aixequi la sessió
tot de sobte sense esperar a que'l se-
nyor Jordá pugui contestar degudament
la *boutade del leader de la supremacia*.

Fatzenda.

Llegim:

«Se encuentra veraneando en su mag-
nífica Torre de Llansá nuestro director,

s' de la ciutat, es acomiada y cosa tot lo
cont. . . . . gaire de
distinció . . . . . salvat-
gisme, inc. . . . . gismes i bestialitat
primitiva, ... en repugnancia
per el desgraci. . . . . s trova en aquest
cas.

D' aquesta segona i dolenta varietat
del «niño malo» en la nostra població,
actualment, n' hi a tot un planté Natur-
alment que en totes les poblacions n' hi
deu haver. Pero aquí, el bordegassàs inci-
vil que insulta als estrangers qui ve-
nen a hostatjar-se en la ciutat, que fa
fugir els gossos de l' acció del llacer,
que tant petit ja vol «tallar el bacallà»
en la política i fer passar concellers pel
balcó de la Casa Consistorial, aquest
bordegassàs incivil que 'n altres llocs
seria rebutjat per tothom, constitueix,
avui, en la nostra ciutat, un element
polític.

El conceller radical de càls Protes-
tants califica de *desordre* una protesta
violenta contra l' imposició d'Alcalde de
R. O. Pero si aquells bordegassàs inci-
vils, que s' han fet radicals o federales
perque 'ls sembla que fa mes tremendo,
cometen una selvatjada, llavors es el
pueblo, i els *tejidos sociales*, que diu
aqueell, no'n pateixen gens, si els que
mouen escandol son amics de l' Alcalde
de reial orde.

I heus-aquí com un alcalde den Dato,
ha d'esser apoiat precisament per aques-
tes *bandes* de bordegassàs incivils, que
si se escrien en totes les poblacions, en
pòques troben com a Figueres, un parti-
cipat organitzat que les fomenti i un go-
bernant que admeti la seva *sòrdida*
colaboració.

En Moragas diu que vol arreglar això
de l' ensenyansa. A veure si farà, com
Ferrán VII, una escola de *tauromaqia*
o de valents.

AVISO.—Se compran perros para ca-
za, denominados *de pecha*, prévia prue-
ba. Dirigirse á J. Cabrero, Port-Bou.

AVISO.—Una casa de comercio de
esta Ciudad necesita persona seria para
auxiliar de Escritorio.

Solicitudes por escrito a Lista de Co-
reos carnet de indentidad N.º 11150.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vi-
lafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del
Sol, núm. 2.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE
Joaquím Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

CIRUGIA GENERAL

Piazza de l'Oli, 1 pral. — Telefon 205

GIRONA

